

”Focul lui Sumedru”, marchează începutul de an pastoral, va fi aprins în noaptea de 25 spre 26 octombrie ,în ajun de Sfântul Dumitru.

Printre localitățile unde încă se ține obiceiul sunt si Comunele Bughea de Sus, Leresti, Bughea de Jos.

În preajma unui imens rug, aprins de tineri într-un loc înalt al satului, se adună localnicii. În formele vechi ale sărbătorii, în mijlocul grămezii de lemne și al cetinii de brad se puneau, pentru a fi incinerată, tulpina unui arbore tăiat din pădure, substituit al zeului care moare și renaște anual.

În jurul focului se strigă în cor ”Hai la Focul lui Sumedru!”, iar despre cei care sar peste foc se spune că vor fi sănătoși tot anul.

La final, femeile împar mere și covrigi.

Momentul cel mai așteptat este prăbușirea bradului incinerat, care indică renașterea simbolică a zeului mort. Direcția în care cade ‘trupul divin’ (jarul sau tăciunii aprinși) prevestește care dintre tineri urmează să se căsătorească în noul an.

Sumedru este asociat cu moartea naturii, cu sosirea iernii și a frigului. Sumedru a preluat numele și data de celebrare ale Sfântului Dumitru, Marele Mucenic de la Tesalonic din calendarul ortodox. În legende, credințe sau basme, Sumedru era un om obișnuit, crescător de animale sau un sfânt care umbla pe pământ însoțit adesea de Sângiozr

